

OUTDOOR

Verzwolgen door een gletscherspleet
Snowboarden op de Cotopaxi-vulkaan in Ecuador

Diarree

Hoe te voorkomen

Slagregens en stormen

1300 kilometer met een kano door Alaska

Duiken in een dodengrot

Tropische vissen en verdronken duiker in Israël

GRATIS

Proefsachet Care Plus® Wipes ontsmettingsdoekje.

Altijd schone handen, ook op plaatsen waar geen water en zeep voorhanden is.

Let op de gebruiksaanwijzing op pagina 23 "Product nieuws"

Dit sachet wordt je aangeboden door Tropenzorg,
de specialist voor gezondheid op reis, tel. +(0)31 036 5334711

4e jaargang / november 1996 / f7.95/Bft.170

De Rode zee staat bekend als één van de mooiste duikplekken op aarde. Dolfijnen, haaien, barracuda's, kleurige tropische vissen, helder water en prachtig koraal. We willen drie dagen duiken in Israël en vertrekken daarna naar Egypte waar we met een terreinwagen op zoek gaan naar andere mooie duik 'spots'.

Allerlei prachtig gekleurde vissen bewonen de Rode Zee

Duiksafari in de Rode zee

Duiken in Eilat is in! Hoewel we niet de enige zijn die het idee hebben opgevat om hier de onderwaterwereld te bewonderen, is er voor iedereen meer dan genoeg te zien. Zodra we de drukte boven water achter ons laten, komen we in een doodstille wereld terecht. Je zou denken dat de vissen al aan duikers gewend moeten zijn, maar niets is minder waar. Prachtig gekleurde vissen kijken ons verbaasd aan en duiken vervolgens veilig tussen het koraal weg. Anderen hebben echter meer lef en doen net of wij er niet zijn. Drie dagen lang genieten we van deze prachtige stille wereld, maar de Rode Zee heeft de duiker meer te bieden dan alleen Eilat. We hebben het zo geregeld dat een jeep ons komt ophalen en ons naar de grens met Egypte brengt. Dat geregeld blijkt echter niet goed genoeg te zijn geweest want hoe lang we ook wachten, een jeep verschijnt er niet. We vinden dat we lang genoeg hebben gewacht en slepen onze tassen naar de weg om per taxi naar de Israëlisch / Egyptische grens te

rijden. De volgende ochtend worden we al vroeg wakker. Het is pas zes uur 's morgens en nu al bloedheet. In augustus is de gemiddelde temperatuur hier maar liefst 42°C. Aan de Egyptische kant van de grens staat een stevige four wheeldrive op ons te wachten. We maken kennis met de chauffeur en de kok en laden de bagage in een aanhanger. Met een noodvaart rijden we over de enige strook asfalt die er is naar het zuiden. Door de voorruit zie ik dat de witte middenstreep waarschijnlijk door een dronken Bedoeïen is getrokken: Hij kronkelt alle kanten op. Links van ons ligt de Rode Zee en rechts de kale ruige bergen van de Sinaï woestijn. Raoul en ik zijn op duiksafari. Naast de kok, de chauffeur en de 'divemaster' is er een Duits echtpaar en een Nederlandse marinier mee: Ruben. De Egyptische kant van de grens ziet er totaal anders uit. De tegenstelling met het mondaine Eilat in Israël is enorm. Eilat doet mij denken aan Cannes. Modern met grote luxe hotels en een boulevard waar

Israëliëse dames flaneren in sexy mini-jurkjes. Er is een jachthaven, terrasjes en niet te vergeten de Mac David. Eenmaal de grens over is alle luxe verdwenen. Terwijl we in Egypte langs Bedoeïenen met kamelen, armoedige lemen hutten, dorpjes met veel afval in de straten, onverzorgde kinderen, Arabieren met tulbanden en vrouwen gehuld in allesbedekkende gewaden rijden.

Zwemmen met een dolfin

Onze eerste stop is het plaatsje Nuweiba. De attractie is de dolfin die hier rondzwemt en waarmee je, als je rustig aan doet, kunt snorkelen en spelen. Een beetje gespannen laten we ons in het water zakken en wachten af wat er gaat gebeuren. Langzaam komt het enorme beest op ons afzwemmen en zwemt nieuwsgierig rondjes om ons heen. Het is een geluk dat hij al een beetje aan mensen is gewend, waardoor hij bij een door ons gemaakte onverwachte beweging niet gelijk de benen neemt. Na elkaars vertrouwen te hebben gewonnen, spelen we geruime tijd met dit prachtige beest tot hij er genoeg van heeft en wegzwemt. Uitgelaten en stevig onder de indruk van deze unieke ervaring, drinken we thee bij een Arabier in zijn tent. Liggend op de kussens verteld Marc, een pas afgestudeerde zeebioloog en 'divemaster', over de wondere onderwaterwereld maar ook over de politieke situatie in Israël en Egypte. Na de thee is het tijd om op te stappen en vervolgen we onze reis door de woestijn. In plaats van een asfaltweg rijden we nu over een weg vol zand en keien. Onze chauffeur blijft echter stug plankgas rijden alsof het wegdek in zijn geheel niet van vorm is veranderd en de auto stuitert alle kanten op. Het is maar goed dat het niet druk op deze weg is, want stof en stenen schieten onder de banden vandaan en belemmeren het zicht voor achterop komend verkeer. Via ruige en onbewoonde canyons rijden we weer richting zee. Voor ons doemt een in tweeën gebroken wrak op dat door een storm op het koraalrif is gesmeten. Totaal verroest ligt hij eenzaam overgeleverd aan de elementen weg te rotten. De mintgroene zee en de verlatenheid van deze plek maken het adembeneemd mooi. We rijden nog even door en parkeren de auto in de schaduw onder een groepje palmbomen. We zijn bij Nabeq waar vandaan je de straat van Tiraan kunt zien liggen. Iets verder naar het zuiden ligt de bekende duikplaats Sharm el Sheikh. In de briefing wijst Marc ons op het feit dat er haai-

en zitten. "Je kunt zien of ze kwaad in de zin hebben: Als de vinnen recht naar beneden staan en de rug gekromd is, in de vorm van een banaan, dan vallen ze aan. Anders zwemmen ze gewoon rond en komen misschien even nieuwsgierig aan je ruiken. Dan doen ze in principe niks. Je kunt ze gewoon weg duwen als je die aandacht niet prettig vindt". Fijn. Ik ben al niet zo'n held... Ik tuur de kustlijn af en van horizon tot horizon is er geen levende ziel te bekennen. We zijn hier de enige duikers. We hijsen

ons in de duiktrusting en lopen 400 meter door de woestijn en over het koraal voor we bij het water zijn. Met een rood hoofd van de hitte en een spannend gevoel laat ik mijn trimvest leeglopen en ga onder in de stilte van de wereld onder water. De communicatie reducerend tot gebarentaal. Ik kan mijn ogen niet geloven als ik het koraal zie. In helder blauw water zwem ik langzaam door een doolhof van metershoog kleurig koraal. Het wemelt er van de tropische vissen zoals je die in veel verschil-

Hoewel er een broze vrede met de buurlanden heerst, is de Israëlische bevolking op alles voorbereid

lende aquaria ziet. Ik zie dikke baarzen, trompetvissen, murenen en verschillende schorpioenvissen die zich sierlijk als vinders onder water bewegen maar wel zeer giftig zijn. Raoul wijst op een blauwgeklepte pijlstaartrog die stil op de bodem ligt, maar snel wegwaaiert als hij ons in de gaten krijgt. Het lukt Marc een kogelvis te pakken, die zich onmiddellijk opblaast ter grootte van een voetbal. We houden de grappige stekelige bal voorzichtig vast en ik verbaas me over dit natuurlijke afweermecanisme. De kieuwen blijven heel klein zodat de bal, als we hem loslaten, onhandig traag wegzwemt de kieuwtjes zo hard als 'ie kan heen- en weer bewegend. Dichter bij de oppervlakte schiet de Duitser per ongeluk naar boven. Hij heeft vergeten de lucht in zijn trimvest aan te passen aan de geringe diepte. Aan de oppervlakte wordt hij geschept door een golf en met enorme kracht op het koraal gegooid. Zijn pak is gescheurd en zijn ademautomaat kapot. Dit betekent het einde van de eerste duik. Marc voelt zich bezwaard en vraagt of Raoul, Ruben en ik de tweede duik alleen willen maken, zodat hij wat tijd kan besteden aan de geschrokken Duitsers. Vandaar dat we even later met z'n drieën de zee ingaan. Ruben en Raoul hebben beiden een kompas. Ik zwem middenin met de onderwatercamera die ik heb meegekregen van Koos Schaarman. Even moet ik denken aan het 'Extreme Rescue' programma dat ik voor mijn vertrek bij Koos heb gevolgd: 'Een 4x4-duikers-survivaltraining voor op plaatsen waar 06-11 of 911 je niet meer helpt' en vraag me af waarom ik eigenlijk niet gewoon postzegels verzamel? Het idee dat er haaien zitten zorgt ervoor dat ik constant 360 graden om me heen kijk. Zeker als we de ingang van het koraal niet kunnen vinden en een tijd in open zee zwemmen. De spanning geeft de duik wel een extra dimensie. Als we bovenkomen gaat de zon net onder in de woestijn. De bergen kleuren verschillende tinten oranje. Marc staat al te zwaaien op het strand.

Eindeloze diepte

Laat op de avond komen we aan in Dahab, een hippiestadje vol duiktoeristen waar alles gebeurt wat de Islam verboden heeft. Helaas wordt ons geen tijd gegund om ons in deze poel des verderf te storten. We moeten door naar het 'one million star hotel' midden in de woestijn, waar we in een doodlopende canyon onze slaapzak uitrollen en uien schillen voor de macaroni. In Dahab en omstreken is 'The Blue Hole' een begrip. Het is een gat van ongeveer 300 meter diep. Er zit een uitgang op 55 en één op 70 meter. Er liggen al diverse dode duikers op de bodem. Vaak zijn dat duikers met weinig ervaring die 'voor de kick' zo diep mogelijk willen gaan. Het grootste gevaar met dit soort diepe duiken is de 'stikstof narcose': Op een bepaalde (voor iedereen andere) diepte krijg je last van een diepteroes waardoor je je 'high' voelt en je niet meer goed realiseert wat je doet. Marc: "Tot 30 meter is er meestal niets aan de hand. Maar ieder moet voor zichzelf uitvinden waar z'n grens ligt. Dat weet je pas goed na zo'n 2000 duiken". Op deze diepten gaat het gebruik van lucht zo snel dat het wel belangrijk is om je hoofd erbij te houden. Vooral omdat je lucht genoeg moet overhouden om op de weg terug naar boven een decompressie stop te maken. Door gebrek aan lucht kan je onder water stikken of, als je in paniek te snel opstijgt, de beroemde caissonziekte krijgen (teveel stikstof belletjes in je lichaam) en alsnog overlijden. Raoul en ik hebben er net 25 duiken opzitten. We klimmen dan ook over de rotsen, voorbij de Blue Hole naar een ander spectaculair punt. De start van deze duik is een donkerblauwe spleet van ongeveer anderhalve meter breed tussen twee koraalmuren in. Het Duitse stel dat al mopperend over de rotsen is geklommen maakt rechtsomkeert als ze Marc zien springen. "Veel te gevaarlijk" zijn ze het samen eens. Wij dalen één voor één tussen de

rotsmuren af tot 42 meter. Beneden wring ik me uit de spleet en zwem de open zee in. Ik draai me om en zie een prachtige muur van koraal. Ruben zakt tot 50 meter en probeert lucht in zijn zwemvest te pompen om iets te stijgen. Pas als hij de helft van zijn fles in zee heeft leeggespoten en nog niet opstijgt realiseert hij zich dat zijn vest lek is! Het ventiel van zijn trimvest blijkt later onder de enorme druk op 50 meter te zijn gescheurd. Gelukkig gebeurt het aan het begin van de duik, zodat hij tijd genoeg heeft om rustig omhoog te flipperen en z'n deco-stop te maken. Marc, Raoul en ik zwemmen de Blue Hole in vanaf de bovenkant als Marc plotseling naar beneden wijst. Daar zie ik in de diepte een aantal duikers: op zoek naar de doorgang van 55 meter. We wachten op het strand tot ze bovenkomen. Het is een groep Engelsen die aan elkaar bekenen dat ze toch wel bang waren. "Dat is normaal" hoor ik hun divemaster zeggen. "Zijn jullie door de Blue Hole gegaan?" vraagt Raoul. "Dat weet ik niet" zegt er één. Zeker last van stikstof narcose. Op onze laatste duik zwemmen we door een sprookjesachtige canyon onder water. De ingang zit op 27 meter diepte in een koraalrots en je moet de vissen wegduwen om te zien hoe de gang loopt. Als ik naar binnen zwem zie ik Marc, Ruben en Raoul die hun ademautomaat uit hebben gedaan en mij met een 'tandpasta smile' aankijken. Het probleem als je lacht onder water is dat je duikbril volloopt met water. Ik geniet van deze duik en

Palmbomen, bergen en een prachtige zee. Wat wil je nog meer?

realiseer me dat ik rondom Dahab geen seconde bang ben geweest. Waarschijnlijk omdat hier heel veel duikers zwemmen.

De Negev woestijn en de Dode zee

Dezelfde woestijn die in Egypte naar de naam 'Sinaï' luistert, loopt in Israël door. Hier heet hij 'Negev'. Vanuit Eilat in het zuidelijkste puntje van de Negev woestijn rijden we omhoog, langs de Dode zee en buigen af richting Jeruzalem. Gelegen op 400 meter beneden zeeniveau is de Dode zee het laagste punt ter wereld. Het is er nog heter dan in Eilat en juist die hoge temperatuur is de sleutel tot het geheim van de Dode zee. Er stroomt namelijk wel water de zee in, maar het kan er nergens uit. Door de verdamping van het water wordt de afvloeiing op natuurlijke wijze geregeld. Omdat zout en mineralen niet verdampen is het zoutgehalte zo hoog dat je niet kunt zinken. Natuurlijk stoppen we om een uurtje in dit wereldwonder te 'floaten'. Raoul ligt kermend in het olie-achtige water: wondjes waarvan hij niet eens wist dat hij ze had openbaren zich op pijnlijke wijze.

Het Jeruzalem syndroom

Na het kuurbad pakken we de bus naar Jeruzalem. Via de Damascuspoort komen we de oude stad binnen. Het leven heeft hier honderd jaar stilgestaan. In de wirwar van nauwe straatjes lijkt het één grote rumoerige markt. We blijken ons in het Arabische deel te bevinden en weten niet wat we zien als we al wandelend het schone, gerenoveerde Joodse gedeelte inlopen. In deze stad komt de kern van het religieuze probleem tot een symbolisch hoogtepunt op de Tempelberg, een heilige plek voor zowel Joden als Moslims. Radicale rabbi's staan onderaan de berg fanatiek te buigen tegen hun klaagmuur en fundamentalistische Islamieten groeten Mekka vanuit hun moskee bovenop de berg. Het is heel apart om de extremen van beide geloven naast elkaar te zien leven in deze stad. We wandelen door de tuinen van Getsemane, waar Jezus werd gearresteerd en bezoeken de heilige grafkerk, waar Jezus begraven zou zijn. Op het dak van deze kerk wonen Ethiopische monniken. Ik zoek een plekje in de schaduw en lees over het Jeruzalem syndroom: Jaarlijks raken dozijnen buitenlandse bezoekers zo onder de indruk van dit decor van de Bijbelse vertellingen dat ze doorslaan. Ze denken dat ze een profeet zijn of de messias zelf. Er bestaat gelukkig een psychiatrische kliniek om deze gevallen te behandelen. Als ik opkijk zie ik een groep Ghanezen die Raoul bij zich roepen. Ze zijn pikzwart en uitgedost in prachtige kleurige gewaden. In hun midden zit een oude magere man met een pyjama in een rolstoel. Die legt uit dat Jezus zwart is en (sterker nog) nu leeft. Ze nodigen Raoul uit om eens te komen kijken bij hun sekte in Dimona. De religie bloeit hier in allerlei vormen. Aan het eind van de middag zitten we bovenop de Olijfberg en kijken uit over Jeruzalem. Eigenlijk zou je hier een rondreis door Israël moeten beginnen.

Een orthodoxe jood heeft zijn briefje in de Klaagmuur gestopt

Vele honderden briefjes zijn er tussen kieren en scheuren van de Klaagmuur gestopt

Gegevens

Benodigde documenten

Inwoners van Nederland en België hebben geen speciaal visum nodig om Israël binnen te komen. Voor Egypte geldt echter wel een visumplicht. Het visum is aan te vragen bij elke Egyptische ambassade of consulaat. Een toeristenvisum is geldig voor dertig dagen maar kan in Egypte worden verlengd tot een half jaar. Voor zowel Egypte- als voor Israëlgangers is het verplicht dat het paspoort nog minstens zes maanden na vertrek geldig is. Het bezoekersvisum dat bij binnenkomst van Israël wordt verstrekt is drie maanden geldig.

Inenting

Voor een bezoek aan alleen Israël zijn geen bepaalde inenting vereist. Wil je echter ook voor langere tijd in Egypte verblijven, dan is het aan te raden vaccinaties tegen hepatitis A, difterie, tetanus, polio en buiktyfus te halen. Malaria komt voor tussen juni en oktober in de oase Al Fayyum, in de rest van Egypte niet.

*bron Tropenzorg

Klimaat

Het is mogelijk het gehele jaar door Egypte en Israël te reizen. Mensen die niet goed tegen de hitte kunnen, doen er goed aan deze landen tussen november en maart te bezoeken. Het is dan wel wat vochtiger maar een stuk koeler. De zomers in Israël en Egypte zijn over het algemeen heel erg heet.

Geld

In Israël is de Shekel het wettige betaalmiddel. Deze is weer onder te verdelen in 100 Agorot. De meeste banken accepteren euro-cheques en girobetaalkaarten. Met Euro-Master Card en Visa Card kunt u geld opnemen bij geldautomaten met het Cirrus-logo. In Egypte is het wettige betaalmiddel de Egyptische pond.

Bereikbaarheid

Israël is vanuit Nederland en België makkelijk, snel en goed te bereiken. Naast El Al Israël Airlines onderhouden KLM en Sabena lijndiensten met Tel Aviv. De Egyptische hoofdstad Caïro is vanuit Nederland en België per vliegtuig goed bereikbaar. Daarnaast vliegen er in de winter ook verschillende

chartermaatschappijen op Israël. Israël en Egypte zijn ook met de auto goed bereikbaar. Er zijn namelijk verschillende veerboten die vanuit Europa naar Egypte en Israël varen.

Overnachten

Overnachten is in Israël nergens een probleem. Door het hele land zijn campings, hotels en vakantieparken, kibboetshotels, Bed & Breakfast en jeugdherbergen te vinden. Voor Egypte geldt echter een heel ander verhaal. Campings zijn dun gezaaid, maar hotelletjes en pensions zijn er overal wel te vinden. In de woestijn is vrij kamperen geen probleem.

Post en telefoon

Het post en telefoonnet in Israël is van een uitstekende kwaliteit. Vanuit alle telefooncellen is het mogelijk met telefoonkaarten naar het buitenland te bellen. Zo uitstekend als het in Israël is geregeld, zo anders is het in Egypte. Post naar Europa komt bijna altijd wel aan, telefoneren is mogelijk maar storingen komen regelmatig voor. Wil je zeker zijn van een goede verbinding dan kun je het beste bellen vanuit een internationaal hotel.

Openbaar vervoer

De bus is in Israël het transportmiddel bij uitstek om van de ene plaats naar de andere te komen. De bussen vertrekken op geregelde tijden en tegen een redelijke prijs. Reizen per trein is mogelijk van Tel Aviv naar Jeruzalem en Haifa. In Egypte is het openbaar vervoer iets minder uitgebreid. Daarentegen is het spoorwegennet in Egypte een stuk uitgebreider. Voor mensen die het gebied rond de Nijl willen verkennen is het een goed alternatief om per boot te reizen. Reizen per bus is mogelijk, maar kost ontzettend veel tijd en erg comfortabel is het niet.

Duiken

De Rode Zee behoort tot één van de mooiste duikplekken. Er zijn ontzettend veel verschillende soorten vissen. De één nog gekleurder dan de ander. Het heldere water in combinatie met de vissen en het koraal zorgen voor onvergetelijke avonturen. Voor meer informatie over het duiken in de Rode Zee kun je contact opnemen met o.a. Roozo Diving Tours.

